

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 5 september 2013

om nationella genomförandeåtgärder för övergångsutdelningen av gratis utsläppsrätter för växthusgaser i enlighet med artikel 11.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG

[delgivet med nr C(2013) 5666]

(Text av betydelse för EES)

(2013/448/EU)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG⁽¹⁾, särskilt artiklarna 10a och 11, och

av följande skäl:

- (1) I regel fördelas utsläppsrätter från och med 2013 genom auktion till verksamhetsutövare vars anläggningar omfattas av unionens system för handel med utsläppsrätter. Behöriga verksamhetsutövare kommer emellertid även fortsättningsvis att få gratisrätter mellan 2013 och 2020. Antalet utsläppsrätter som varje verksamhetsutövare erhåller bestäms i enlighet med de unionsövergripande harmoniserade regler som anges i direktiv 2003/87/EG och kommissionens beslut 2011/278/EU⁽²⁾.
- (2) Medlemsstaterna var skyldiga att senast den 30 september 2011 till kommissionen lämna in sina nationella genomförandeåtgärder med bland andra obligatoriska uppgifter en förteckning över anläggningar som omfattas av direktiv 2003/87/EG på deras territorium och det preliminära antalet gratisrätter som kommer att fördelas mellan 2013 och 2020, beräknat på grundval av de unionsövergripande harmoniserade reglerna.
- (3) I artikel 18 i akten om villkoren för Republiken Kroatien anslutning och om anpassning av fördraget om Eu-

ropeiska unionen, fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen⁽³⁾ föreskrivs övergångsbestämmelser för Kroatien; dessa fastställs i bilaga V till akten. Enligt punkt 10 i denna bilaga V är Kroatien skyldigt att se till att verksamhetsutövare efterlever direktiv 2003/87/EG under hela 2013. Likaså erhåller verksamhetsutövare vars anläggningar är behöriga för gratisrätter sådana gratisrätter för hela 2013 så att de till fullo kan efterleva EU:s system för handel med utsläppsrätter och dess princip om årlig övervakning, rapportering och verifiering av utsläpp och överlämnande av utsläppsrätter. I enlighet med detta lämnade Kroatien in sina nationella genomförandeåtgärder till kommissionen så som det föreskrivs i artikel 11.1 i direktiv 2003/87/EG och artikel 15.1 i beslut 2011/278/EU.

- (4) I syfte att säkerställa uppgifternas kvalitet och jämförbarhet har kommissionen tillhandahållit en elektronisk mall för inlämning av de nationella genomförandeåtgärderna. Alla medlemsstater har lämnat in en förteckning över anläggningar, en tabell med alla uppgifter per anläggning och en metodrapport med en redogörelse för respektive medlemsstats behöriga myndigheters datainsamlingsförfarande i detta eller ett liknande format.
- (5) I ljuset av den stora mångfalden inkomna uppgifter kontrollerade kommissionen först huruvida alla nationella genomförandeåtgärder var kompletta. Där kommissionen konstaterade att det inlämnade materialet var ofullständigt begärde man ytterligare uppgifter från de berörda medlemsstaterna. Som svar på detta lämnade de berörda myndigheterna ytterligare relevanta uppgifter för att komplettera de inlämnade nationella genomförandeåtgärderna.
- (6) De nationella genomförandeåtgärderna, inklusive det preliminära sammanlagda antalet utsläppsrätter som årligen gratis ska tilldelas mellan 2013 och 2020, har sedan utvärderats mot kriterierna i direktiv 2003/87/EG, särskilt artikel 10a, och i beslut 2011/278/EU; därvid togs det hänsyn till kommissionens vägledning för medlemsstaterna som godkänts av kommittén för klimatförändringar den 14 april 2011. I tillämpliga fall har vägledningen för tolkning av bilaga I till direktiv 2003/87/EG beaktats.

⁽¹⁾ EUT L 275, 25.10.2003, s. 32.

⁽²⁾ Kommissionens beslut 2011/278/EU av den 27 april 2011 om fastställande av unionsövergripande övergångsbestämmelser för harmoniserad gratis tilldelning av utsläppsrätter enligt artikel 10a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG (EUT L 130, 17.5.2011, s. 1).

⁽³⁾ EUT L 112, 24.4.2012, s. 21.

- (7) Kommissionen har gjort en grundlig bedömning av hur de enskilda medlemsstaternas nationella genomförandeåtgärder överensstämmer med kraven. Som en del av denna övergripande bedömning har kommissionen analyserat samstämmigheten med de harmoniserade reglerna hos uppgifterna själva och mellan de olika uppgifterna. Till att börja med undersökte kommissionen anläggningarnas behörighet för gratis tilldelning, uppdelningen av anläggningar i delanläggningar och deras gränser. Kommissionen analyserade därefter tilldelningen av korrekta riktvärden för de relevanta delanläggningarna. Med tanke på att det i beslut 2011/278/EU i princip fastställs ett riktmärke för varje produkt för delanläggningar med produktriktmärke, lade kommissionen särskild vikt vid tillämpningen av riktmärkesvärdet på slutprodukten som producerats enligt produktdefinitionen och de systemgränser som anges i bilaga I till beslut 2011/278/EU. Med tanke på de betydande effekterna på anslagen analyserade kommissionen dessutom i detalj beräkningen av anläggningarnas historiska verksamhetsnivåer, fall av betydande kapacitetsändringar under referensperioden samt fall där anläggningar inlett sin drift under referensperioden, samt beräkningen av det preliminära antalet utsläppsrätter som ska tilldelas gratis med beaktande av utbytarheten mellan bränsle och el, koldioxidläckagestatus samt värmeexport till privata hushåll. Ytterligare statistiska analyser och rimlighetskontroller med hjälp av indikatorer såsom till exempel föreslagen fördelning per historisk verksamhetsnivå jämfört med riktvärden, eller per historisk verksamhetsnivå jämfört med produktionskapacitet, har bidragit till att identifiera ytterligare potentiella avvikelser vid tillämpningen av de harmoniserade reglerna.
- (8) På grundval av resultatet av denna bedömning gjorde kommissionen en ingående bedömning av anläggningar där potentiella avvikelser i fråga om tillämpningen av de harmoniserade reglerna identifierats, och begärde ytterligare klargöranden från de behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten.
- (9) Mot bakgrund av resultaten av denna efterlevnadsbedömning anser kommissionen att de nationella genomförandeåtgärderna i Belgien, Bulgarien, Cypern, Danmark, Estland, Finland, Frankrike, Förenade kungariket, Grekland, Ungern, Irland, Italien, Kroatien, Lettland, Litauen, Luxemburg, Malta, Nederländerna, Polen, Portugal, Rumänien, Slovakien, Slovenien, Spanien, Sverige och Österrike är förenliga med direktiv 2003/87/EG och beslut 2011/278/EU. De anläggningar som ingår i dessa medlemsstaters nationella genomförandeåtgärder har bedömts vara behöriga för gratistilldelning, och det kunde inte upptäckas några inkonsekvenser avseende de preliminära sammanlagda årskvantiteter gratis tilldelade utsläppsrätter som föreslås av var och en av dessa medlemsstater.
- (10) Däremot konstaterar kommissionen, mot bakgrund av resultaten av denna bedömning, att vissa aspekter av de nationella genomförandeåtgärder som lagts fram av Tyskland och Tjeckien är oförenliga med kriterierna i direktiv 2003/87/EG och beslut 2011/278/EU, med beaktande av kommissionens vägledande handlingar till medlemsstaterna som godkänts av kommittén för klimatförändringar den 14 april 2011.
- (11) Kommissionen noterar att Tyskland har föreslagit att sju anläggningar skulle få ökad tilldelning av gratis utsläppsrätter, eftersom man anser att detta skulle förebygga orimliga svårigheter. I enlighet med artikel 10a i direktiv 2003/87/EG och beslut 2011/278/EU ska de preliminära antalen gratis tilldelade utsläppsrätter, som ska anges som en del av de nationella genomförandeåtgärderna, beräknas på grundval av harmoniserade EU-täckande regler. I beslut 2011/278/EU föreskrivs ingen sådan justering som Tyskland önskar genomföra på grundval av artikel 9.5 i den tyska lagen om handel med växthusgasutsläpp, TEHG, av den 28 juli 2011. Fram till 2012 anordnades gratistilldelningen av utsläppsrätter nationellt, men för perioden från och med 2013 etablerade lagstiftaren avskilt fullt harmoniserade regler för gratis tilldelning till anläggningar, så att alla anläggningar ska behandlas på samma sätt. Ensidiga ändringar av det preliminära antalet gratistilldelade utsläppsrätter som beräknats av medlemsstaterna på grundval av beslut 2011/278/EU skulle undergräva detta harmoniserade tillvägagångssätt. Tyskland har inte styrkt att tilldelningen för de aktuella anläggningarna, beräknade på grundval av beslut 2011/278/EU skulle ha varit uppenbart otillräcklig i förhållande till det mål som ska uppnås, nämligen att fullständigt harmonisera tilldelningarna. Att ge vissa anläggningar fler gratis utsläppsrätter skulle snedvrida eller hota att snedvrida konkurrensen och få gränsöverskridande effekter till följd av den EU-omfattande handeln inom alla sektorer som omfattas av direktiv 2003/87/EG. Mot bakgrund av principen om likabehandling av de anläggningar som omfattas av EU:s system för handel med utsläppsrätter och av medlemsstaterna anser kommissionen att det därför är lämpligt att invända mot det preliminära belopp för gratis tilldelning till vissa anläggningar som ingår i den tyska nationella genomförandeåtgärden och som förtecknas i punkt A i bilaga I.
- (12) Kommissionen konstaterar att de nationella genomförandeåtgärder som föreslagits av Tyskland dessutom strider mot beslut 2011/278/EU, eftersom tillämpningen av produktriktmärket för smält råjärn i de fall som anges i punkt B i bilaga I till det här beslutet är oförenligt med tillämpliga bestämmelser. I detta avseende konstaterar kommissionen att de tyska nationella genomförandeåtgärderna för processer för stålframställning i LD-ugnar där smält råjärn från masugnen inte raffinerats till stål

inom samma anläggning, utan exporteras för ytterligare förädling inte föreskriver någon gratis tilldelning av utsläppsrätter till verksamhetsutövaren vid masugnsanläggningen för produktion av det smälta råjärnet. I stället ges gratistilldelningen till den anläggning där stålet raffinerar.

- (13) Kommissionen noterar att produktriktmärken har fastställts i beslut 2011/278/EU för tilldelning av utsläppsrätter, och att dessa riktmärken, som fastställts med beaktande av produktdefinitioner och av produktionsprocessernas komplexitet gör det möjligt att verifiera produktionsdata och tillåter en enhetlig tillämpning av produktriktmärken i hela unionen. För tillämpningen av produktriktmärken kan anläggningar delas upp i delanläggningar, varvid en delanläggning med produktriktmarke definieras som insatsvaror, utgående varor och motsvarande utsläpp relaterade till produktionen av en produkt för vilken riktmarke anges i bilaga I till beslut 2011/278/EU. Riktmärken fastställs således för produkter och inte för processer. Ett riktmarke har därför utvecklats för smält råjärn, där produkten definieras som järn i smält form mättat med kol för vidare bearbetning. Det faktum att systemgränserna för riktmärket för smält råjärn som anges i bilaga I till beslut 2011/278/EU omfattar LD-ugnen tillåter inte medlemsstaterna att bortse från att tilldelningen bör ske för produktionen av en viss produkt. Detta stöds av den omständigheten att riktmarkesvärdena ska täcka alla produktionsrelaterade direkta utsläpp. Det är dock produktion av smält råjärn i masugnen som främst orsakar utsläpp, medan processen för raffinering av den varma metallen till stål i LD-konverttern ger förhållandevis låga utsläpp. Riktmarkesvärdet skulle därför bli mycket lägre om det även omfattade anläggningar som importerar smält råjärn och raffinerar det till stål i LD-konverter. Mot bakgrund av det övergripande systemet för tilldelning som inrättats genom beslut 2011/278/EU, särskilt när det gäller bestämmelserna om betydande kapacitetsändringar, kan det anslag som föreslås av Tyskland dessutom inte anses vara förenligt med reglerna. Kommissionen finner därför att anläggningar som importerar smält råjärn för ytterligare behandling på grund av avsaknaden av en motsvarande delanläggning skulle göra det möjligt att fastställa fördelningen i enlighet med artikel 10 i beslut 2011/278/EU inte kan anses vara behöriga för gratistilldelning på grundval av riktmärket för det smälta råjärnet för den mängd smält råjärn som importerats. Kommissionen invänder därför mot de preliminära sammanlagda årskvantiteterna av gratis tilldelade utsläppsrätter som föreslås för de anläggningar som anges i punkt B i bilaga I till detta beslut.

- (14) När det gäller tillämpningen av riktmärket för smält råjärn i Tjeckiens förslag till nationella genomförandeåtgärder noterar kommissionen att tilldelningen för den anläggning som förtecknas under punkt C med identifie-

ringskod CZ-existing-CZ-73-CZ-0134-11/M inte motsvarar värdet av riktmärket för smält råjärn multiplicerat med den relevanta produktrelaterade historiska verksamhetsnivån enligt de nationella genomförandeåtgärder som lämnats in, och därför inte är förenlig med artikel 10.2 a i beslut 2011/278/EU. Kommissionen invänder därför mot tilldelningen till denna anläggning, om inte detta fel korrigeras. Vidare konstaterar kommissionen att tilldelningen för anläggningen som förtecknas under punkt C med identifieringskod CZ-existing-CZ-52-CZ-0102-05 beaktar processer som omfattas av systemgränserna för riktmärket för smält råjärn. Smält råjärn produceras emellertid inte i anläggningen, utan importerar. På grund av att inget smält råjärn produceras i anläggningen med identifieringskod CZ-existing-CZ-52-CZ-0102-05, och det således saknas en motsvarande delanläggning med produktriktmarke som skulle göra det möjligt att fastställa en tilldelning i enlighet med artikel 10 i beslut 2011/278/EU, är den föreslagna tilldelningen inte förenlig med reglerna för tilldelning, och kan leda till dubbelräkning. Kommissionen invänder därför mot tilldelningen till de anläggningar som anges i punkt C i bilaga I till detta beslut.

- (15) Kommissionen noterar att de anläggningar som avses i punkt D i bilaga I till detta beslut får en tilldelning på grundval av en delanläggning med processutsläpp för produktion av zink i masugnen och därmed sammanhängande processer. I detta sammanhang konstaterar kommissionen att de utsläpp som omfattas av delanläggningar med processutsläpp redan omfattas av en delanläggning med produktriktmarke för smält råjärn, och att en av anläggningarna också får en tilldelning på grundval härav, och således räknats dubbelt. Delanläggningen med produktriktmarke för smält råjärn omfattar tydligt insatsvaror, utgående varor och motsvarande utsläpp relaterade till produktionen av smält råjärn i masugn samt alla relaterade processer enligt bilaga I till beslut 2011/278/EU, inbegripet slaggbehandling. De nationella genomförandeåtgärder som Tyskland föreslår strider därför mot artikel 10.8 i beslut 2011/278/EU och skyldigheten att undvika dubbelräkning av utsläpp, eftersom vissa utsläpp redovisas två gånger i tilldelningen till dessa anläggningar. Kommissionen invänder därför mot tilldelningen till dessa anläggningar på grundval av en delanläggning med processutsläpp för produktion av zink i masugnen och därmed sammanhängande processer.

- (16) Kommissionen noterar också att förteckningen över anläggningar i de tyska nationella genomförandeåtgärder är ofullständig och därför är oförenlig med artikel 11.1 i direktiv 2003/87/EG. Förteckningen omfattar inte anläggningar som producerar polymerer, särskilt S-PVC och E-PVC samt vinylkloridmonomer (VCM), med de mängder

utsläppsrätter som avses tilldelas var och en av dessa anläggningar, som är belägna i Tyskland, och för vilka direktivet är tillämpligt och som avses i avsnitt 5.1 i kommissionens riktlinjer för tolkningen av bilaga I till direktiv 2003/87/EG, som godkändes av kommittén för klimatförändringar den 18 mars 2010. I detta sammanhang är kommissionen medveten om Tysklands ståndpunkt att framställning av polymerer, särskilt S-PVC och E-PVC samt VCM, inte omfattas av bilaga I till direktiv 2003/87/EG. Kommissionen anser att polymerer, inklusive S-PVC och E-PVC samt VCM, uppfyller definitionen av relevant verksamhet (produktion av organiska baskemikalier) i bilaga I till direktiv 2003/87/EG. I enlighet med detta, och i nära samarbete med medlemsstaterna och berörda sektorer inom näringslivet, har motsvarande produktiktmärken för S-PVC, E-PVC och VCM tagits fram i enlighet med bilaga I till beslut 2011/278/EU.

- (17) Kommissionen noterar att det faktum att den tyska listan över anläggningar är ofullständig inverkar menligt på tilldelningen på grundval av delanläggning med värmeriktmärke till anläggningar som förtecknas i punkt E i bilaga I till detta beslut, som exporterar värme till anläggningar som producerar organiska baskemikalier. Endast värmeexport till en anläggning eller annan enhet som inte omfattas av direktiv 2003/87/EG ger rätt till gratis tilldelning på grundval av delanläggning med värmeriktmärke, men i de tyska nationella genomförandeåtgärderna beaktas värmeexport till anläggningar som bedriver verksamhet som omfattas av bilaga I till direktiv 2003/87/EG för tilldelningen till anläggningar som förtecknas i punkt E i bilaga I till detta beslut. Den föreslagna tilldelningen till anläggningar som förtecknas i punkt E i bilaga I är därför inte förenlig med reglerna för tilldelning. Kommissionen invänder därför mot tilldelningen till de anläggningar som anges i punkt E i bilaga I till detta beslut.

- (18) I enlighet med artiklarna 9 och 9a i direktiv 2003/87/EG offentliggjorde kommissionen genom beslut 2010/634/EU ⁽¹⁾ den absoluta mängden utsläppsrätter för perioden 2013–2020. Den kvantitet som beaktas enligt artikel 9 i direktiv 2003/87/EG är baserad på den totala mängden utsläppsrätter som utfärdats av medlemsstaterna i enlighet med kommissionens beslut om de nationella tilldelningsplanerna för perioden 2008–2012. Efter slutet av handelsperioden 2008–2012 har kommissionen fått tillgång till ytterligare information och mer

exakta uppgifter, i synnerhet avseende mängden utsläppsrätter som utfärdats till nya deltagare från medlemsstaternas nationella reserver för nya deltagare och avseende användning av utsläppsrätter i medlemsstaternas reserver för projekt som bygger på gemensamt genomförande i enlighet med artikel 3 i kommissionens beslut 2006/780/EG ⁽²⁾. När det gäller justeringen av den sammanlagda kvantiteten utsläppsrätter i unionen i enlighet med artikel 9a i direktiv 2003/87/EG, och särskilt punkterna 1 och 4, bör hänsyn dessutom tas till de senaste vetenskapliga rönen när det gäller växthusgasers globala uppvärmningspotential samt kommissionens beslut C(2011) 3798 och C(2012) 497 om att godta ett unilateralt införande av ytterligare växthusgaser och verksamheter i Italien och Förenade kungariket i enlighet med artikel 24 i direktiv 2003/87/EG, liksom uteslutandet av anläggningar med låga utsläpp från EU-systemet för handel med utsläppsrätter så som gjorts i Tyskland, Förenade kungariket, Frankrike, Nederländerna, Spanien, Slovenien och Italien i enlighet med artikel 27 i direktiv 2003/87/EG.

- (19) Den absoluta mängden utsläppsrätter för hela unionen bör dessutom ta hänsyn till Kroatians anslutning till Europeiska unionen samt utvidgningen av systemet till EES-/Efta-länderna. I enlighet med punkt 8 i bilaga III till akten om villkoren för Republiken Kroatians anslutning och om anpassning av fördraget om Europeiska unionen, fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen ökas den mängd som beaktas enligt artikel 9 i direktiv 2003/87/EG till följd av Kroatians anslutning med den mängd av utsläppsrätter som Kroatien ska auktionera ut i enlighet med artikel 10.1 i direktiv 2003/87/EG. Införlivande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/29/EG ⁽³⁾ och beslut 2011/278/EU ändrat genom kommissionens beslut 2011/745/EU ⁽⁴⁾ med EES-avtalet genom gemensamma EES-kommitténs beslut nr 152/2012 ⁽⁵⁾ innebär en ökning av den totala mängden utsläppsrätter i systemet enligt artiklarna 9 och 9a i direktiv 2003/87/EG. Det är därför nödvändigt att beakta de relevanta uppgifter som tillhandahålls av EES-/Efta-länderna i del A i tillägget till det direktivet i EES-avtalet.

⁽¹⁾ Kommissionens beslut 2010/634/EU av den 22 oktober 2010 om justering av kvantiteten utsläppsrätter för 2013 för hela unionen som ska utfärdas inom unionens system och upphävande av kommissionens beslut 2010/384/EU (EUT L 279, 23.10.2010, s. 34).

⁽²⁾ Kommissionens beslut 2006/780/EG av den 13 november 2006 om undvikande av dubbelräkning av minskningar av utsläpp av växthusgaser inom ramen för gemenskapens system för handel med utsläppsrätter när det gäller projektverksamhet enligt Kyotoprotokollet i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG (EUT L 316, 16.11.2006, s. 12).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/29/EG av den 23 april 2009 om ändring av direktiv 2003/87/EG i avsikt att förbättra och utvidga gemenskapssystemet för handel med utsläppsrätter för växthusgaser (EUT L 140, 5.6.2009, s. 63).

⁽⁴⁾ Kommissionens beslut 2011/745/EU av den 11 november 2011 om ändring av kommissionens beslut 2010/2/EU och 2011/278/EU vad gäller de sektorer och delsektorer som anses löpa avsevärd risk för koldioxidläckage (EUT L 299, 17.11.2011, s. 9).

⁽⁵⁾ Gemensamma EES-kommitténs beslut nr 152/2012 av den 26 juli 2012 om ändring av bilaga XX (Miljö) till EES-avtalet (EUT L 309, 8.11.2012, s. 38).

- (20) Beslut 2010/634/EU bör därför ändras i enlighet med detta.
- (21) År 2014 och varje därpå följande år bör det totala antalet utsläppsrätter, som fastställs för 2013 enligt artiklarna 9 och 9a i direktiv 2003/87/EG minskas med en linjär faktor på 1,74 % från 2010, till 38 264 246 utsläppsrätter.
- (22) Genom artikel 10a.5 i direktiv 2003/87/EG begränsas det högsta årliga antalet utsläppsrätter som ligger till grund för beräkningen av gratistilldelningen till anläggningar som inte omfattas av artikel 10a.3 i direktiv 2003/87/EG. Detta högsta årliga antal utsläppsrätter består av två delar som avses i punkterna a och b i artikel 10a.5 i direktiv 2003/87/EG, och som har fastställts av kommissionen på grundval av de mängder som fastställs enligt artikel 9 och 9a i direktiv 2003/87/EG, allmänt tillgängliga uppgifter i unionsregistret samt information som tillhandahålls av medlemsstaterna, särskilt avseende andelen utsläpp från elproducenter och andra anläggningar som inte har rätt till gratis tilldelning enligt artikel 10a.3 i direktiv 2003/87/EG samt verifierade utsläpp under perioden 2005–2007 från anläggningar som endast är med i EU:s system för handel med utsläppsrätter från och med 2013, i förekommande fall med beaktande av de senaste vetenskapliga rönen avseende växthusgasers globala uppvärmningspotential.
- (23) Det högsta årliga antalet utsläppsrätter som fastställs i artikel 10a.5 i direktiv 2003/87/EG får inte överskridas, och detta bör garanteras genom tillämpning av en årlig sektorsövergripande korrektionsfaktor som, vid behov, minskar antalet gratis utsläppsrätter i alla anläggningar som är berättigade till gratis tilldelning på ett enhetligt sätt. Medlemsstaterna måste beakta denna faktor när de fattar beslut om den slutliga mängden årliga tilldelningar till anläggningar på grundval av preliminär tilldelning och detta beslut. Enligt artikel 15.3 i beslut 2011/278/EU ska kommissionen fastställa den sektorsövergripande korrektionsfaktorn, vilket sker genom att jämföra summan av de preliminära sammanlagda mängderna årligt tilldelade gratisrätter som medlemsstaterna meddelat med det gränsvärde som fastställs i artikel 10a.5 på det sätt som anges i artikel 15.3 i beslut 2011/278/EU.
- (24) Efter införlivandet av direktiv 2009/29/EG med EES-avtalet genom gemensamma EES-kommitténs beslut nr 152/2012 bör den tidsgräns som fastställs i artikel 10a.5 i direktiv 2003/87/EG, de harmoniserade tilldelningsreglerna och den sektorsövergripande korrektionsfaktorn tillämpas inom EES- och Efta-länderna. Det är därför nödvändigt att beakta de preliminära mängderna årliga utsläppsrätter som tilldelas gratis under perioden 2013–2020 enligt beslut av Eftas övervakningsmyndighet av den 10 juli 2013 beträffande Islands, Norges och Liechtensteins nationella genomförandeåtgärder.
- (25) Det högsta årliga antalet utsläppsrätter som fastställs i artikel 10a.5 i direktiv 2003/87/EG är 809 315 756 utsläppsrätter för 2013. För att fastställa detta högsta årliga antal utsläppsrätter samlade kommissionen först in uppgifter från medlemsstaterna och EES-/Efta-länderna om huruvida anläggningar betraktas som elproducenter eller andra anläggningar som omfattas av artikel 10a.3 i direktiv 2003/87/EG. Sedan beräknade kommissionen den andel av utsläppen under perioden 2005–2007 som kommer från anläggningar som inte omfattas av denna bestämmelse, men ingick i EU:s system för handel med utsläppsrätter under perioden 2008–2012. Kommissionen tillämpade därefter denna andel av 34,78289436 % på den mängd som beräknas på grundval av artikel 9 i direktiv 2003/87/EG (1 976 784 044 utsläppsrätter). Till resultatet av denna beräkning lade kommissionen sedan till 121 733 050 utsläppsrätter, utgående från de genomsnittliga årliga verifierade utsläppen under perioden 2005–2007 från berörda anläggningar, med beaktande av den reviderade omfattningen av EU:s system för utsläppshandel från och med 2013. I detta sammanhang utnyttjade kommissionen uppgifter som medlemsstaterna och EES-/Efta-länderna lämnat för justering av den sammanlagda mängden utsläppsrätter. Där inga uppgifter om årliga verifierade utsläpp fanns tillgängliga för perioden 2005–2007 extrapolerade kommissionen i möjligaste mån de relevanta utsläppssiffrorna från verifierade utsläpp under senare år genom att tillämpa faktorn 1,74 % i motsatt riktning. Kommissionen konsulterade medlemsstaternas myndigheter för att få bekräftelse för information och data som används i det här sammanhanget. Det högsta årliga antalet utsläppsrätter som fastställs i artikel 10a.5 i direktiv 2003/87/EG jämfört med summan av den preliminära årliga mängden gratis tilldelade utsläppsrätter utan tillämpning av de faktorer som anges i bilaga VI till beslut 2011/278/EU ger den årliga sektorsövergripande korrektionsfaktor som anges i bilaga II till detta beslut.
- (26) Med tanke på att detta beslut lett till en förbättrad översikt över antalet utsläppsrätter som kommer att tilldelas gratis kan kommissionen bättre uppskatta hur stort antal utsläppsrätter som ska auktioneras ut i enlighet med artikel 10.1 i direktiv 2003/87/EG. Med beaktande av det högsta årliga antalet utsläppsrätter som fastställs i artikel 10a.5 i direktiv 2003/87/EG, tilldelningen för värmeproduktion enligt artikel 10a.4 som anges i tabellen nedan och storleken på reserven för nytillträdande anläggningar, uppskattar kommissionen att antalet utsläppsrätter som kommer att auktioneras ut under perioden 2013–2020 är 8 176 193 157.

- (27) Följande tabell anges den årliga tilldelningen för värmeproduktion i enlighet med artikel 10a.4 i direktiv 2003/87/EG:

År	Gratis tilldelning enligt artikel 10a.4 i direktiv 2003/87/EG
2013	104 326 872
2014	93 819 860
2015	84 216 053
2016	75 513 746
2017	67 735 206
2018	60 673 411
2019	54 076 655
2020	47 798 754

- (28) Medlemsstaterna bör, på basis av sina nationella genomförandeåtgärder, den sektorsövergripande korregeringsfaktorn och den linjära faktorn, fastställa den slutliga årskvantiteten utsläppsrätter som tilldelas gratis för varje år under perioden 2013–2020. Den slutliga årskvantiteten gratis utsläppsrätter bör fastställas av medlemsstaterna i enlighet med detta beslut, direktiv 2003/87/EG, beslut 2011/278/EU och andra relevanta bestämmelser i unionslagstiftningen. På samma sätt bör EES-/Efta-länderna fastställa den slutliga årskvantiteten utsläppsrätter för varje år under perioden 2013–2020 som i enlighet med artikel 10.9 i beslut 2011/278/EU tilldelas gratis till anläggningar på deras territorium på grundval av deras nationella genomförandeåtgärder, den sektorsövergripande korregeringsfaktorn och den linjära faktorn.
- (29) Kommissionen anser att gratis fördelning av utsläppsrätter till anläggningar som omfattas av EU:s system för handel med utsläppsrätter på grundval av unionsomfattande harmoniserade regler inte ger en selektiv ekonomisk fördel till vissa företag med potential att snedvrida konkurrensen och påverka handeln inom unionen. Medlemsstaterna är enligt unionslagstiftningen skyldiga att gratis tilldela utsläppsrätter och kan inte välja att auktionera ut de berörda kvantiteterna i stället. Medlemsstaternas beslut när det gäller tilldelningen av gratis utsläppsrätter kan därför inte anses utgöra ett statligt stöd i den mening som avses i artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

NATIONELLA GENOMFÖRANDEÅTGÄRDER

Artikel 1

1. Införandet av de anläggningar som förtecknas i bilaga I till detta beslut i förteckningarna som omfattas av direktiv

2003/87/EG och som lämnats in till kommissionen i enlighet med artikel 11.1 i direktiv 2003/87/EG samt de tillhörande preliminära sammanlagda årskvantiteter utsläppsrätter som tilldelas gratis till dessa anläggningar avslås.

2. Inga invändningar framförs om en medlemsstat ändrar de preliminära sammanlagda årskvantiteter utsläppsrätter som angivits för anläggningar på dess territorium som ingår i de förteckningar som avses i punkt 1 och som förtecknas i punkt A i bilaga I till detta beslut innan den slutliga sammanlagda årskvantiteten för vart och ett av åren 2013–2020 fastställs i enlighet med artikel 10.9 i beslut 2011/278/EU, förutsatt att ändringen syftar till att utesluta alla eventuella ökningar av tilldelningen som inte föreskrivs i det beslutet.

Inga invändningar framförs om en medlemsstat ändrar de preliminära sammanlagda årskvantiteterna utsläppsrätter som tilldelas gratis till anläggningar på sitt territorium som ingår i de förteckningar som avses i punkt 1 och som förtecknas i punkt B i bilaga I till detta beslut innan den slutliga sammanlagda årskvantiteten för vart och ett av åren 2013–2020 fastställs i enlighet med artikel 10.9 i beslut 2011/278/EU, förutsatt att ändringen syftar till att utesluta alla eventuella tilldelningar på grundval av riktmärket för smält råjärn till anläggningar som importerar smält råjärn enligt bilaga I till beslut 2011/278/EU för vidare bearbetning. Om detta leder till en ökning av de preliminära sammanlagda årskvantiteterna för utsläppsrätter i en anläggning som tillverkar och exporterar smält råjärn till en anläggning som anges i punkt B i bilaga I till detta beslut, framförs inga invändningar om den berörda medlemsstaten ändrar den preliminära sammanlagda årskvantiteten för denna anläggning som tillverkar och exporterar smält råjärn i enlighet med detta.

Inga invändningar framförs om en medlemsstat ändrar den preliminära sammanlagda årskvantiteterna utsläppsrätter som tilldelas gratis till anläggningar på sitt territorium som ingår i de förteckningar som avses i punkt 1 och som förtecknas i punkt C i bilaga I till detta beslut innan den slutliga sammanlagda årskvantiteten för vart och ett av åren 2013–2020 fastställs i enlighet med artikel 10.9 i beslut 2011/278/EU förutsatt att ändringen syftar till att anpassa fördelningen till artikel 10.2 a i beslut 2011/278/EU och till att utesluta alla eventuella tilldelningar för processer som omfattas av systemgränserna för produktriktmärket för smält råjärn enligt definitionen i bilaga I till beslut 2011/278/EU till en anläggning som inte producerar, utan importerar smält råjärn, vilket annars skulle leda till dubbelräkning.

Inga invändningar framförs om en medlemsstat ändrar de preliminära sammanlagda årskvantiteterna utsläppsrätter som tilldelas gratis till anläggningar på sitt territorium som ingår i de förteckningar som avses i punkt 1 och som förtecknas i punkt D i bilaga I till detta beslut innan den slutliga sammanlagda årskvantiteten för vart och ett av åren 2013–2020 fastställs i enlighet med artikel 10.9 i beslut 2011/278/EU, förutsatt att ändringen syftar till att utesluta alla eventuella tilldelningar på grundval av en delanläggning för processutsläpp för produktion av zink i masugn och därmed sammanhängande processer. Om detta leder till en ökning av den preliminära tilldelningen till

delanläggningen med riktmärket för bränsle eller värme i en anläggning med masugn som anges i punkt D i bilaga I till detta beslut, framförs inga invändningar om den berörda medlemsstaten ändrar den preliminära sammanlagda årskvantiteten för denna anläggning i enlighet med detta.

Inga invändningar framförs om en medlemsstat ändrar de preliminära sammanlagda årskvantiteterna utsläppsrätter som tilldelas gratis till anläggningar på sitt territorium som ingår i de förteckningar som avses i punkt 1 och som förtecknas i punkt E i bilaga I till detta beslut innan den slutliga sammanlagda årskvantiteten för vart och ett av åren 2013–2020 fastställts i enlighet med artikel 10.9 i beslut 2011/278/EU, förutsatt att ändringen syftar till att utesluta alla eventuella tilldelningar på grundval av värme som exporteras till anläggningar som producerar polymerer som S-PVC och E-PVC samt VCM.

3. Sådana ändringar som avses i punkt 2 ska så snart som möjligt anmälas till kommissionen, och en medlemsstat får inte fastställa den slutliga sammanlagda årskvantiteten för något av åren 2013–2020 i enlighet med artikel 10.9 i beslut 2011/278/EU innan godtagbara ändringar har gjorts.

Artikel 2

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 1 framförs inga invändningar mot de förteckningar över anläggningar som omfattas av direktiv 2003/87/EG som lämnas in av medlemsstaterna i enlighet med artikel 11.1 i direktiv 2003/87/EG eller mot de motsvarande preliminära sammanlagda årskvantiteterna utsläppsrätter som tilldelas gratis till dessa anläggningar.

KAPITEL II

SAMMANLAGT ANTAL UTSLÄPPSRÄTTER

Artikel 3

Artikel 1 i beslut 2010/634/EU ska ersättas med följande:

”Artikel 1

På grundval av artiklarna 9 och 9a i direktiv 2003/87/EG är den totala kvantiteten utsläppsrätter som ska utfärdas från och med 2013, och varje år minskas linjärt i enlighet med artikel 9 i direktiv 2003/87/EG, 2 084 301 856 utsläppsrätter.”

KAPITEL III

SEKTORSÖVERGRIPANDE KORRIGERINGSFAKTOR

Artikel 4

Den enhetliga sektorsövergripande faktor som avses i artikel 10a.5 i direktiv 2003/87/EG och som fastställts i enlighet med artikel 15.3 i beslut 2011/278/EU återfinns i bilaga II till detta beslut.

Artikel 5

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 5 september 2013.

På kommissionens vägnar

Connie HEDEGAARD

Ledamot av kommissionen

BILAGA I

PUNKT A

Identifieringskod för anläggningar enligt de nationella genomförandeåtgärderna

DE000000000000010

DE0000000000000563

DE0000000000000978

DE0000000000001320

DE0000000000001425

DE-new-14220-0045

DE-new-14310-1474

PUNKT B

Identifieringskod för anläggningar enligt de nationella genomförandeåtgärderna

DE0000000000000044

DE0000000000000053

DE0000000000000056

DE0000000000000059

DE0000000000000069

PUNKT C

Identifieringskod för anläggningar enligt de nationella genomförandeåtgärderna

CZ-existing-CZ-73-CZ-0134-11/M

CZ-existing-CZ-52-CZ-0102-05

PUNKT D

Identifieringskod för anläggningar enligt de nationella genomförandeåtgärderna

DE-new-14220-0045

DE0000000000001320

PUNKT E

Identifieringskod för anläggningar enligt de nationella genomförandeåtgärderna

DE0000000000000005

DE00000000000000762

DE000000000001050

DE000000000001537

DE000000000002198

BILAGA II

År	Sektorsövergripande korrigeringsfaktor
2013	94,272151 %
2014	92,634731 %
2015	90,978052 %
2016	89,304105 %
2017	87,612124 %
2018	85,903685 %
2019	84,173950 %
2020	82,438204 %